

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AREX CZ a.s.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku iii. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se primjenjuje na stjecanja unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarinama, na temelju kojih se trošarina obračunava na području države članice odredišta otpreme ili prijevoza tih proizvoda, a koja je obavio porezni obveznik čija ostala stjecanja ne podliježu porezu na dodanu vrijednost u skladu s člankom 3. stavkom 1. te direktive.
2. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku iii. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da se – u slučaju postojanja lanca uzastopnih transakcija koje su dovele samo do jednog prijevoza unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarinama u sustavu odgode plaćanja trošarina – stjecanje subjekta koji je obveznik plaćanja trošarina u državi članici odredišta ne može kvalificirati stjecanjem unutar Zajednice koje podliježe porezu na dodanu vrijednost na temelju te odredbe, ako se taj prijevoz ne može pripisati tom stjecanju.
3. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku i. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da – u slučaju postojanja lanca uzastopnih stjecanja koji se odnosi na iste proizvode koji podliježu trošarinama i koji je doveo samo do jednog prijevoza unutar Zajednice tih proizvoda u sustavu odgode plaćanja trošarina – okolnost da su ti proizvodi prevezeni u tom sustavu nije odlučujuća za utvrđivanje kojem stjecanju valja pripisati prijevoz za potrebe njegova podvrgavanja porezu na dodanu vrijednost u skladu s tom odredbom.

⁽¹⁾ SL C 300, 11. 9. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej protiv Skarpa Travel sp. z o.o.

(Predmet C-422/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Oporezivi događaj — Posebni sustav za putničke agencije — Članci 65. i 308. — Marža koju ostvaruje putnička agencija — Određivanje marže — Plaćanje predujma prije nego što putnička agencija isporuči uslugu putovanja — Stvarni trošak putničke agencije)

(2019/C 65/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Tuženik: Skarpa Travel sp. z o.o.

Izreka

1. Članke 65. i 306. do 310. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., treba tumačiti na način da kad putnička agencija, na koju se primjenjuje posebni sustav iz navedenih članaka 306. do 310., primi predujam za plaćanje turističkih usluga koje će pružiti putniku, obveza obračuna poreza na dodanu vrijednost (PDV) nastaje od primitka tog predujma sukladno navedenom članku 65., pod uvjetom da su u tom trenutku turističke usluge koje treba pružiti jasno navedene.
2. Članak 308. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45, treba tumačiti na način da marža putničke agencije, a slijedom toga i njezina porezna osnovica, odgovara razlici između ukupnog iznosa, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV), koji plaća putnik i stvarnog troška koji putnička agencija unaprijed ima zbog isporuke robe i usluga koje obavljaju drugi porezni obveznici, ako putnik od tih transakcija ima izravnu korist. Ako iznos predujma odgovara ukupnoj cijeni ili značajnom dijelu ukupne cijene turističke usluge i ako agencija još nije imala nikakav stvarni trošak ili samo ograničeni dio pojedinačnog ukupnog troška te usluge, ili pak ako pojedinačni stvarni trošak putovanja koji ima agencija ne može biti određen u trenutku plaćanja predujma, marža se može odrediti na temelju procjene ukupnoga stvarnog troška koji će ona u konačnici imati. Pri takvoj procjeni agencija mora po potrebi uzeti u obzir stvarne troškove koje je već imala kod primitka predujma. Prilikom izračuna marže, ukupni procijenjeni stvarni trošak oduzima se od ukupne cijene putovanja, a porezna osnovica PDV-a koji se plaća prilikom primitka predujma dobiva se tako da se iznos tog predujma pomnoži s postotnim udjelom koji tako utvrđena predvidiva marža ima u ukupnoj cijeni putovanja.

⁽¹⁾ SL C 357, 23. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Tübingen – Njemačka) – Südwestrundfunk protiv Tila Rittingera, Patricia Woltera, Harald Zastere, Dagmar Fahner, Layle Sofan, Marca Schulte

(Predmet C-492/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Potpore koje dodjeljuju države — Članak 107. stavak 1. UFUE-a — Članak 108. stavak 3. UFEU-a — Javni pružatelji radiodifuzijskih usluga — Financiranje — Propis države članice prema kojem su sve odrasle osobe koje posjeduju stambeni prostor na državnom području dužne plaćati pristojbu javnim pružateljima radiodifuzijskih usluga)

(2019/C 65/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Tübingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Südwestrundfunk

Tuženici: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Izreka

1. Članak 1. točku (c) Uredbe Vijeća br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] treba tumačiti na način da izmjena sustava financiranja javne radiodifuzijske usluge u državi članici – koja se, poput one u glavnim postupcima, sastoji u tome da se pristojba za radiodifuzijske usluge na temelju posjedovanja prijavnika za radiodifuziju zamijeni doprinosom za radiodifuzijske usluge koji se osobito temelji na posjedu stambenog ili poslovnog prostora – ne predstavlja izmjenu zatečene potpore u smislu te odredbe koja se mora prijaviti Komisiji na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a.